Lietas Nr. 11519012712
Lietas arhīva Nr. KA04-0667-13/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā **2013.gada 04.novembrī**

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese L.Kuzmane

tiesneses I.Jansone un Ā.Ždanova

ar sekretāri M.Silicku, tulku J.Usiku

piedaloties prokurorei M.Saržinskai

uz zvērinātai advokātei M.Kalniņai

atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3, apelācijas instancē iztiesāja krimināllietu /pers. I/, /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253-1.panta 3.daļas, sakarā ar apsūdzētā /pers. I/ un viņa aizstāves zvērinātas advokātes M.Kalniņas iesniegtajām apelācijas sūdzībām par Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 14.marta spriedumu.

Iepazinusies ar apelācijas sūdzību motīviem, uzklausījusi procesa dalībnieku viedokļus tiesas sēdē un pārbaudījusi krimināllietas materiālus, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

konstatēja:

Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 14.marta spriedumu /pers. I/, /personas kods/, atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253-1.panta 3.daļā un sodīts pēc šī panta ar brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem konfiscējot mantu un ar policijas kontroli uz 2 (diviem) gadiem.

Soda izciešanas termiņš /pers. I/ sākts skaitīt no 2013.gada 14.marta.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu soda izciešanas termiņā /pers. I/ ieskaitīta viņa atrašanās apcietinājumā no 2012.gada 17.oktobra līdz 2013.gada 14.martam.

Piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu /pers. I/ nolemts atstāt negrozītu.

Nolemts konfiscēt ar 2012.gada 30.oktobra lēmumu /pers. I/ arestētos naudas līdzekļus 1820 Ls (vienu tūkstoti astoņi simti divdesmit latu) apmērā.

Lietiskos pierādījumus – 93,68 g metamfetamīnu (12%) (KP maisiņā), kas glabājas VP Kriminālistikas pārvaldē, nolemts iznīcināt pēc sprieduma stāšanās spēkā;

201,220 g metamfetamīnu saturošās vielas, kas glabājas VP Kriminālistikas pārvaldē, nolemts iznīcināt pēc sprieduma spēkā stāšanās;

elektroniskos svariņus „Laica" un to futlāri, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, nolemts turpmāk uzglabāt pie krimināllietas;

vienu melnas krāsas polimēra materiāla maisu ar uzrakstu „BOSS", trīs bezkrāsas caurspīdīga polimēra materiāla maisiņus ar aizspiežamu salmiņveida aizdari, kā arī vienu sākotnēju iepakojumu (drošības maisu Nr. 00746016), kas ievietoti drošības maisā ar drošības joslu Nr.00759621, un kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, nolemts iznīcināt pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Ar pirmās instances tiesas spriedumu konstatēts, ka /pers. I/ neatļauti iegādājās un glabāja psihotropo vielu realizācijas nolūkā, lielā apmērā, un proti:

/pers. I/ pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā un vietā, no pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotas personas iegādājās tālākai realizācijai ne mazāk kā vienu polimēra materiāla maisiņu ar 99,260 g baltas krāsas pulverveida vielu, kas satur 12% jeb 11,911 g metamfetamīna, vienu polimēra materiāla maisiņu ar baltas krāsas pulverveida vielu ar kopējo svaru 87,433 g, kas satur 30% jeb 26,229 g metamfetamīna, un vienu polimēra materiāla maisiņu ar 119,423 g baltas krāsas pulverveida vielu, kas satur 12% jeb 14,330 g metamfetamīna, kas ir aizliegtām sevišķi bīstamām narkotiskām vielām pielīdzināta psihotropā viela. Kopējais metamfetamīna svars 52,47 g atzīstams par lieliem apmēriem.

Turpinot noziedzīgās darbības, prettiesiski iegūtos 11,911 g psihotropo vielu metamfetamīnu /pers. I/ neatļauti glabāja realizācijas nolūkā pie sevis, iepakotus vienā polimēra materiāla maisiņā, līdz 2012.gada 17.oktobrim plkst.13.45, kad Rīgā Mūkusalas ielā 75 viņu aizturēja policijas darbinieki un personas kratīšanas laikā viņa plecu somiņā minētā aizliegtā psihotropā viela metamfetamīns tika atrasta un izņemta. Kā arī prettiesiski iegūtos 40,559 g psihotropo vielu metamfetamīnu /pers. I/ neatļauti glabāja realizācijas nolūkā, iepakotus divos polimēra materiāla maisiņos, savā dzīvoklī Rīgā, Artilērijas ielā 13-60 virtuvē esošajā ledusskapī līdz 2012.gada 17.oktobrim plkst.18.00, kad aizliegto psihotropo vielu metamfetamīnu policijas darbinieki izņēma.

/pers. I/ darbības kvalificētas pēc Krimināllikuma 253-1.panta 3.daļas.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētais /pers. I/ un viņa aizstāve zvērināta advokāte M.Kalniņa iesnieguši apelācijas sūdzības, kurās lūdz atcelt Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 14.marta spriedumu daļā par R.Ciekuram piemēroto brīvības atņemšanas sodu un noteikt mazāku brīvības atņemšanas sodu, ņemot vērā 2012.gada 13.decembra likumu „Grozījumi Krimināllikumā", kas stājās spēkā 2013.gada 01.aprīlī.

Apsūdzētā aizstāve norāda, ka /pers. I/ 2012.gada 17.oktobrī plkst.13.45 tika aizturēts Rīgā, Mūkusalas ielā 75 un viņa kratīšanas laikā izņēma aizliegto psihotropo vielu metamfetamīnu. Tajā pašā dienā /pers. I/ policijas darbiniekiem darīja zināmu, ka viņa dzīves vietā Artilērijas ielā 13-60, Rīgā glabājas vēl šāda aizliegtā viela, kura tur tika izņemta. Kopējais izņemtā metamfetamīna daudzums bija 52,47 g, kas ir atzīstams par lieliem apmēriem. No aizturēšanas brīža 2012.gada 17.oktobra /pers. I/ savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā ir atzinis un ļoti nožēlojis izdarīto, ir sadarbojies ar tiesībsargājošām iestādēm.

Apsūdzētais /pers. I/ 2013.gada 14.marta tiesas sēdē atzina savu vainu un nožēloja izdarīto likuma pārkāpumu un piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas sēdē.

Ar 2012.gada 13.decembra likumu „Grozījumi Krimināllikumā", kas stājās spēkā 2013.gada 01.aprīlī, ir grozīta Krimināllikuma 253-1.panta 3.daļas sankcija un minimālais brīvības atņemšanas sods no astoņiem gadiem ir pazemināts līdz pieciem gadiem.

Sūdzību iesniedzēji uzskata, ka ir netaisnīgi, ka 15 kalendārās dienas līdz grozījumu Krimināllikumā spēkā stāšanās brīdim ir izšķirīgas tiesas piemērotā soda bardzībai par /pers. I/ izdarīto noziegumu. Krimināllikuma 5.panta 2.daļā ir ietverts princips, ka likums, kas mīkstina sodu vai ir citādi labvēlīgs personai ir ar atpakaļejošu spēku. Tāpēc 13.12.2012. likuma „Grozījumi Krimināllikumā" Pārejas noteikumu 6.punktā ir ietverta norma: „Ja par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu Krimināllikumā pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, tiesa to ņem vērā, nosakot brīvības atņemšanas sodu." Tieši šī norma deva tiesības tiesai praksē piemērot Krimināllikuma 5.panta 2.daļas principu, gadījumā, ja starp likuma „Grozījumi Krimināllikumā" pieņemto labvēlīgāko normu 253-1.panta 3.daļas sankcijā un šo grozījumu Krimināllikumā spēkā stāšanos ir ilgstošs laiks – 3,5 mēneši.

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas spriedumā, ar kuru ir notiesāts /pers. I/ nav apsvērti un izvērtēti iepriekš minētie apstākļi, un likumu normas, neskatoties uz to, ka šāds lūgums tiesas sēdē tika izteikts.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais /pers. I/ un viņa aizstāve – zvērināta advokāte M.Kalniņa iesniegtās apelācijas sūdzības uzturēja pilnā apjomā.

Prokurore M.Saržinska iesniegtās apelācijas sūdzības atzina par pamatotām un lūdza, ņemot vērā 2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā" Pārejas noteikumu 6.punktu, apsūdzētajam /pers. I/ sodu mīkstināt.

Noklausījusies apsūdzētā /pers. I/ paskaidrojumus tiesas sēdē, viņa aizstāves un prokurores viedokli, pārbaudījusi krimināllietas materiālus un izvērtējusi iesniegto apelācijas sūdzību motīvus, tiesu kolēģija atzīst, ka Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 14.marta spriedums atceļams daļā par /pers. I/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 253-1.panta 3.daļas (likuma redakcijā līdz 2013.gada 01.aprīlim).

Apelācijas instances tiesa secina, ka apsūdzētais /pers. I/ tiesiski un pamatoti atzīts par vainīgu viņam inkriminētajās noziedzīgajās darbībās, un šādas viņa darbības pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 253-1.panta 3.daļas.

No pirmās instances tiesas sēdes protokola redzams, ka apsūdzētais /pers. I/ tiesas sēdē savu vainu viņam celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253-1.panta 3.daļas atzina pilnībā, izdarīto nožēloja un lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā (1.sējums, l.l. 204, 206-209).

Pirmās instances tiesa, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, pamatoti pieņēma lēmumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Nosakot sodu apsūdzētajam /pers. I/ pirmās instances tiesa ir ņēmusi vērā Krimināllikuma 35. un 46.panta nosacījumus, tas ir, ņēmusi vērā likumā definēto kriminālsoda mērķi, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Pirmās instances tiesa spriedumā pamatoti norādījusi, ka apsūdzētā /pers. I/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts

Krimināllikuma 253-1.panta 3.daļā (gan likuma redakcijā līdz 2013.gada 01.aprīlim, gan arī likuma redakcijā no 2013.gada 01.aprīļa), saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta 5.daļu, ir sevišķi smags noziegums.

Par apsūdzētā /pers. I/ personību pirmās instances tiesa pamatoti spriedumā norādījusi, ka uz sprieduma taisīšanas brīdi pirmās instances tiesā /pers. I/ bija neprecējies, strādāja par krāvēju – ekspeditoru. Agrāk /pers. I/ ir tiesāts ar Zemgales apgabaltiesas 2006.gada 28.augusta spriedumu pēc Krimināllikuma 253.panta 2.daļas, 190-1.panta 2.daļas un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) gadiem 1 (vienu) mēnesi ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu, daļēji konfiscējot mantu. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2006.gada 08.septembrī. 2010.gada 27.maijā /pers. I/ atbrīvots pirms termiņa no Jēkabpils cietuma, neizciestais brīvības atņemšanas sods 1 (viens) gads 1 (viens) mēnesis 19 (deviņpadsmit) dienas (sodāmība nav dzēsta). Uzskaitē pie narkologa un psihiatra /pers. I/ neatrodas. No ieslodzījuma vietas Jēkabpils cietuma raksturots apmierinoši (1.sējums, l.l. 94-95, 113, 115, 125-126, 127-128, 170).

Savukārt papildus apelācijas instances tiesas sēdē no apsūdzētā vārdiem tiesa noskaidroja, ka /pers. I/ ir izveidojis ģimeni, noslēdzis laulību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta 2.daļu, pirmās instances tiesa pamatoti apsūdzētajam /pers. I/ par atbildību mīkstinošu apstākli atzinusi viņa savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Atbilstoši Krimināllikuma 48.panta 1.daļas 1.punktam pirmās instances tiesa pamatoti par /pers. I/ atbildību pastiprinošu apstākli atzina to, ka izdarītais noziegums veido noziedzīga nodarījuma recidīvu.

Izvērtējot augstāk norādītos apstākļus, kā arī apelācijas sūdzībās minētos motīvus, tiesu kolēģija secina, ka iesniegtās apelācijas sūdzības ir pamatotas un apmierināmas, proti, apsūdzētajam /pers. I/ ar pirmās instances tiesas spriedumu noteiktais sods ir samazināms.

2013.gada 01.aprīlī stājās spēkā grozījumi Krimināllikumā, kas paredz Krimināllikuma 253-1.panta 3.daļā zemāku brīvības atņemšanas soda minimālo robežu. Līdz 2013.gada 01.aprīlim Krimināllikuma 253-1.panta 3.daļa paredzēja sodu brīvības atņemšanu uz laiku no 8 (astoņiem) līdz 15 (piecpadsmit) gadiem, konfiscējot mantu un ar policijas kontroli uz laiku līdz 3 (trim) gadiem. Savukārt likuma redakcijā no 2013.gada 01.aprīļa minētā panta sankcija paredz brīvības atņemšanu uz laiku no 5 (pieciem) līdz 15 (piecpadsmit) gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un ar policijas kontroli uz laiku līdz 3 (trim) gadiem.

Saskaņā ar likuma „Grozījumi Krimināllikumā" Pārejas noteikumu 6.punktu, ja par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu Krimināllikumā pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, tiesa to ņem vērā, nosakot brīvības atņemšanas sodu.

Ievērojot to, ka Pārejas noteikumu 6.punkts ir imperatīva tiesību norma un tiesai tā obligāti jāpiemēro ikreiz, kad par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu Krimināllikumā pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, apsūdzētajam /pers. I/ noteiktais sods ir samazināms.

Krimināllikuma 253-1.panta 3.daļas sankcija likuma jaunajā redakcijā paredz alternatīvu iespēju papildsoda – mantas konfiskācijas piemērošanā, proti, saskaņā ar Krimināllikuma 253-1.panta 3.daļas sankciju (likuma redakcijā no 2013.gada 01.aprīļa) personu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku no 5 (pieciem) līdz 15 (piecpadsmit) gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un ar policijas kontroli uz laiku līdz 3 (trim) gadiem.

No krimināllietas materiāliem redzams, ka apsūdzētā /pers. I/ mantai, proti, naudai 1820 Ls (viens tūkstotis astoņi simti divdesmit latiem) uzlikts arests un nauda nodota glabāšanā Iekšlietu ministrijas Rīgas reģiona pārvaldes Finanšu vadības birojam (1.sējums, l.l. 40-48, 159-160).

Ņemot vērā to, ka ar pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētajam /pers. I/ ir piemērots papildsods – mantas konfiskācija, kā arī to, ka /pers. I/ ir manta, proti, naudas līdzekļi, kuriem uzlikts arests, minētā nauda atbilstoši grozījumiem Krimināllikuma 42.pantā konfiscējama.

Pamatojoties uz augstāk minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.pantu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

nosprieda:

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 14.marta spriedumu atcelt daļā par /pers. I/, /personas kods/, noteikto sodu pēc Krimināllikuma 253-1.panta 3.daļas (likuma redakcijā līdz 2013.gada 01.aprīlim).

/pers. I/, /personas kods/, sodīt pēc Krimināllikuma 253-1.panta 3.daļas ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem ar policijas kontroli uz 2 (diviem) gadiem, konfiscējot /pers. I/ arestētos naudas līdzekļus 1820 Ls (vienu tūkstoti astoņi simti divdesmit latu apmērā).

Pārējā daļā Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 14.marta spriedumu atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamentā Kriminālprocesa likuma 574., 575.pantos paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas apgabaltiesā.

Motivēts tiesas nolēmums pieejams 2013.gada 19.novembrī.

Rīgas apgabaltiesas

Krimināllietu tiesu kolēģijas tiesnese L.Kuzmane

Tiesneses **I.Jansone**

Ā.Ždanova